

אביגדור בן-גוריון

14.5.42
Doc 02045

ש. לביא אמר: בביתו למדנו כי ציר
נות פירושה הגשמה. פירושה עליה. בני הנר
ער שהתרכזו בביתו הם העולים מפלונסק.
כסביבתו התחנכנו לעבודה. בנו הנמצא עתה
במרחקים ועובד עבודת כולנו — הוא
אתנו. אחרי מיסת האב.
ליד בית-הכנסת נעצרה הלוחית שוב. אמרו
אל מלא רחמים יקדיש והמשיכו במסגרות
אל בית הקברות הישן.

ליד הקבר אמה מ. שרתוק:
הבאנו לבית עילמי הייל ותיק של התנועה
הציונית. שעשרות בשנים עמד באמונה על
משמרת-ציון בפינה נידחת של הגולה היהר
דית, כחבורת ריעים וידידים נתאספו מס'
ביב למשפחה שנתייתמה. ר' אביגדור, שעלה
לארץ בוקנותו. הביא אתו לב צעיר וחם.
עשרות שנים לפני שלח הנה את אחד מב'
ניו. עלם בן 18. כשעלה האב, מצא והנה
נעשה אותו עלם הארי בחבורתנו, והוקן
יש להצטרף אל מחנה הבן ודגלו. בשנים
הראשונות היה יושב אתנו בכינוסים ובא'
סיפות ומניב בחמימות, ולפעמים גם בלהט
של אדם צעיר. הוא היה קורא לנו לא בנים
ונכדים, כפי שהיה זכאי לקרוא, אלא חב'
רים. בשנים האחרונות תש כוח במקצת.
אבל אף לרגע לא הועם זיו מחשבותיו
ורגשותיו. נשאר ער ושופע לבביות וחמיר
מות. תמיד התגאה, ובצדק, על התמיד
שזכה לו בנו בתוכנו. ר' אביגדור זכה
לשיבה טובה, מוקף בנים, נכדים ונינים.
הממשיכים בדרך הקיים התקיימה שלנו.
הננו משתתפים באבל המשפחה. הננו שול'
חים מכאן הרגשת-אהים לבן הדגול שנגזר
עליו ע"י שר האומה לשאת את האבל ביד
ובנכר. והננו מאמצים את ידיו שיוסיף לצאת
במערכותינו ולהילחם את מלחמותינו, אתנו
ובראשנו, עד הנצחון. שמו של ר' אביגדור
ישאר שמור ברשימות תנועתנו השומרת
אמונים לכל בוגיה. שמור לו המקום של מי
שנתן לתנועה הציונית את אחד לוחמיה
הגדולים ביותר, ולתנועת הפרעלים את אחד
מעמודי התווך שלה. ואת המנוח נזכור
כאב דגול, יהודי יקר ואישיות סגורה.

בין הבאים מירושלים ללמיה י. גרינבוים,
א. קפלן, ד"ר ב. ג'וזף, הרב פישמן, מ.
איוזברג, חברי הוועד הפועל, י. שפרינצק
וד. רמז, באו ממועצת המפלגה מכפר-סבא.
נכדו של המנוח לבוש מדים קיבל חופשון
והשתתף בלוחיה.

אתמול בבוקר מת בשכונת ברוכוב ר'
אביגדור בן צבי אריה גרין (בן-גוריון).
בראשונ הציונים מפלונסק (פלך וארשה).
אסד בראש האגודה הציונית בעירו והיה
זכין תמיד לכל פעולה בעיר ומהוצה לה.
ביתו — בית ציוני מתוח לכל דורש ציונות
להשכלה עברית. על כן התלקטו אל המקום
הזה בני העוירים. מה מצא מחסה ומגן
פסני רודסיהם מתנגדי הציונות. לא חת
פסני רינוניהם של העוירים האדוקים שראו
בנהירת בניהם אל ביתו את מקור הרעה.
פלונסק נתנה באות צעירים וצעירות לעליה
השניה לארץ — רובם ככולם מבאי ביתו
של אביגדור גרין היו. משעלה בנו ד"ר
בן-גוריון לארץ, היו באים למרכז זה
לקרוא את מכתביו.

היה גם עוסק בכל עניני הציבור בעיר
וככל שהתפתחה הפעולה הלאומית והציונית
הסדיונית היה הוא בין ראשי עושיה. עלה
לארץ לפני 17 שנים ורחש הצעירה אתו.
בן 86.

הגיה שלושה בנים, שתי בנות, כולם
בארץ. תקוותו האחרונה היתה להעלות את
צכרתו בת בנו הבכור, שנשארה בגאטו
לארשה.

עוד שבוע ביקר בתל-אביב. שכב לישון
ערבלי, ולאחר שלא קם הבוקר, נישן ב'
לעיררו ומצאוהו בלי רוח חיים.
תושבי שכונת ברוכוב וקהל רב ממוקירי
המנוח באו להלוך לו את הכבוד האחרון.
הלוחה יצאה לתל-אביב ב'4 אחה"צ מבית
חמנו י. הרמלה והגיעה לבית הועד הפועל
של ההסתדרות. הארון הוכנס לחצר
ושם הפסידו ד. ר מ'ז:

מעטים האבות בישראל, אשר זכו לכררת
עליה לארץ לעת זקנתם ולאריכות ימים
בחיבתם. גם לברכת בנים-בונים חשובים. היות
הזה בית ההסתדרות, בלוחתו לבית עילמי
את ר' אביגדור בן-גוריון, רואה בו את
אבי אחד מטובי מייסדיו, הנמצא עתה
במרחקים, בשליחות העם העברי, רבבית
חברי ההסתדרות, המכירים את פועל הבן,
הילכים עם דוד בן-גוריון אחרי ארון אביו,
בפגישותי האישיות עם המנוח, הכרתי
איש ער ונלבב, המקדין חים פנימי, הליכותו
תיחה זקופה וגמרצת והוא שמר על רעונותו
גם בשנות השיבה.
אנו נושאים באבל הבנים והמשפחה כולה.
בגנין ציון וירושלים ובחלק החשוב של
מבניהם בבנין זה — ינחמו.